

ความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

กลุ่มสหวิทยาเขตสตตะบงขงสังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4

อนุศาสน์ จันทร์พิษ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสตตะบงขง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่ บุคลากรของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสตตะบงขง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปีการศึกษา 2560 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน ได้จำนวน 201 คน เครื่องมือเป็นแบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .923 ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสตตะบงขง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสตตะบงขง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 3) บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสตตะบงขง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 โดยภาพรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน

คำสำคัญ

ความพึงพอใจ บุคลากร การบริหารงานวิชาการ

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ทั้งร่างกาย จิตใจสติปัญญา ความรู้ คุณธรรม ให้ดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข สามารถพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในทุกๆด้านของประเทศ การเตรียมคนให้มีคุณลักษณะมองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี การเตรียมคนให้สามารถเผชิญกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันแต่การจัดการศึกษาในปัจจุบันยังไม่สามารถสนองความต้องการในการพัฒนาบุคคล ชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติซึ่งกำลังเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วได้ดีเท่าที่ควร ดังนั้นการจัดการศึกษาจะต้องยึดหลัก

ว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 5)

โรงเรียนเป็นสถานศึกษาที่ประชาชนตั้งความหวังไว้อย่างสูง เพื่อเป็นที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ อบรมบ่มนิสัยลูกหลานให้มีคุณธรรมจริยธรรมอันดี เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม ตั้งแต่ครอบครัว จนถึงประเทศชาติ แต่ในปัจจุบันผู้คนไม่แน่ใจในคุณภาพของโรงเรียนแต่ละโรงเรียนว่ามีความเป็นมาตรฐานในการจัดการศึกษาเท่าเทียมกันเพียงใด ถึงแม้กระทรวงศึกษาธิการต่างประชาสัมพันธกันมาตลอดว่าโรงเรียนทุกโรงเรียนมีมาตรฐานเท่าเทียมกันในด้านองค์ประกอบ ทางอาคารเรียน อาคารประกอบ การวัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอน และครูผู้สอน นอกจากนี้ยังมีโครงการต่างๆเกิดขึ้นมากมาย เพื่อยกระดับคุณภาพโรงเรียนให้เท่าเทียมกัน เริ่มจากการตั้งกลุ่มโรงเรียน การจัดโครงการโรงเรียนพี่โรงเรียนน้องเป็นรูปสหวิทยาเขต ทั้งยังให้มีการประเมินมาตรฐานโรงเรียน การมอบเกียรติบัตรโรงเรียนที่ผ่านการประเมินมาตรฐานดีเด่น ตั้งแต่ขนาดใหญ่พิเศษจนถึงขนาดเล็กเพื่อให้ผู้บริหารและครูตื่นตัวในการพัฒนาโรงเรียนไปสู่มาตรฐานเดียวกันแต่ก็ยังไม่สามารถเปลี่ยนแนวคิดของผู้คนได้ เพราะผู้คนยังมีแนวคิดที่จะส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง พ่อแม่บางคนปลูกฝังลูกตั้งแต่วัยเด็กให้ยึดมั่นกับโรงเรียนที่ตนเองปรารถนาและที่เป็นเช่นนี้เกิดจากความเป็นมาตรฐานของโรงเรียน หรือความนิยมของผู้คน คงไม่ได้อยู่ที่โรงเรียนมีอาคารใหญ่โตสวยงาม มีวัสดุเยี่ยมหรือครูสอนเก่งเท่านั้น แต่สิ่งที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองปรารถนาอย่างแรงกล้าคือคุณภาพของนักเรียนที่จบการศึกษามาเป็นสิ่งสำคัญ (วลิตดา คำจุมพล, 2551, หน้า 2) หน่วยงานที่สำคัญในการจัดการศึกษาที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร คณะครูอาจารย์ คณะกรรมการสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครองของนักเรียน นั่นคือโรงเรียนเพื่อให้มีส่วนร่วมในการคิดวางแผน เตรียมการ กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ กำหนดนโยบายและเป้าหมายร่วมกันอันจะเกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาในทุกๆ ด้านซึ่งถือเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับโรงเรียนตามภารกิจของโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนจึงต้องเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการจัดกิจกรรมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนและสถานศึกษา เพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและความสำเร็จของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษา อันจะนำชื่อเสียงมาสู่โรงเรียนจนในที่สุดผู้คนมีความคิดเห็นว่าโรงเรียนควรเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียนตามโอกาสอันสมควร (ธีรพล จ้านนิจ, 2548, หน้า 1-2)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 มีการจัดแบ่งกลุ่มโรงเรียนตามพื้นที่ตั้งของกลุ่มโรงเรียน โดยแบ่งเป็นสหวิทยาเขตต่างๆ สหวิทยาเขตละ 4-6 โรงเรียน ในส่วนของอำเภอเมืองปทุมธานีนั้น มีสำนักเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ตั้งอยู่ และมีสหวิทยาเขตสัตตบงกช (ประกอบด้วยโรงเรียนปทุมวิไล, โรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย ปทุมธานี, โรงเรียนบัวแก้วเกษร, โรงเรียนปทุมธานี "นันทมนิบำรุง", โรงเรียนวรราชาทินัดดามาตุวิทยา, โรงเรียนสุนทรโรเมตดาประชา

สรรค์) ซึ่งเป็นกลุ่มโรงเรียนที่ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกัน มีการส่งเสริมร่วมมือทางด้านการศึกษาซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิด

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับบุคคลและสังคมอย่างชัดเจน หากมนุษย์มีความรู้ความเข้าใจ เกิดกระบวนการคิดและตัดสินใจได้ด้วยตนเองแล้ว ย่อมส่งผลให้มีการพัฒนาในด้านต่างๆ ในทางที่ดีขึ้นอย่างแน่นอน และตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการศึกษานั้นคือโรงเรียนที่เป็นแหล่งรวบรวมและถ่ายทอดความรู้ต่างๆ ให้แก่บุคคลในสังคม และระบบการบริหารงานของโรงเรียนก็มีผลต่อบุคลากรของโรงเรียนนั้นๆ ซึ่งจะส่งผลต่อการศึกษาในภาพรวมในที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยจึงศึกษา ความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนทางหรือมาตรการในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ให้มีแนวโน้มคุณภาพที่ดียิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ บุคลากรในโรงเรียน กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 439 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรในโรงเรียน กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 201 คน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย คือ ความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียน กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำนวน 8 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการพัฒนาการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงสำรวจ โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ บุคลากรในโรงเรียน กลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 439 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 จำนวน 201 คน ด้วยวิธีการสุ่มอย่าง

ง่าย โดยใช้ตารางเครื่องคิดเลขและมอร์แกน ประกอบด้วยบุคลากรในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสตตบงกช ตั้งกีดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 เพศชาย จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8 เพศหญิง จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 55.2 มีระดับการศึกษานุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 70.1 ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจของบุคลากรในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสตตบงกช ตั้งกีดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 แบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบไปด้วยแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ถามเกี่ยวกับเพศและระดับการศึกษา แบบสอบถามความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ 8 ด้าน จำนวน 61 ข้อ ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการพัฒนาการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ รวมไปถึงข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์โดยผู้เชี่ยวชาญ ค่าดัชนีสูงกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และหาค่าความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .923 ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 201 ฉบับ ประกอบด้วยระหว่างวันที่ 8-12 พฤษภาคม 2560 และนัดวันเวลาในการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง จนได้รับแบบสอบถามกลับคืน คิดเป็นร้อยละ 100 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และทำการทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t -test) กับตัวแปรเพศ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) กับตัวแปรระดับการศึกษา

ผลการวิจัย

1. ความพึงพอใจของบุคลากรต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสตตบงกช ตั้งกีดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนา และใช้สื่อและเทคโนโลยี ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2. บุคลากรที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

3. บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 บุคลากรมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจในด้านการพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และอันดับสุดท้ายคือ ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ทั้งนี้เนื่องมาจาก โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตสตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ได้มีการพัฒนาตนเองตามกลยุทธ์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 ตลอดจนมีการติดต่อประสานงานจนเกิดความร่วมมือกันในหลายๆด้าน เช่น การส่งเสริมความร่วมมือทางวิชาการ การสานสัมพันธ์ครูและบุคลากรทางการศึกษาระหว่างกัน การร่วมประชุมวางแผนการดำเนินงานต่างๆอย่างสม่ำเสมอทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติงานทำให้เกิดการประสานงานที่ดีและมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะทางด้านวิชาการมีการให้คำแนะนำปรึกษา นิเทศเพื่อพัฒนาซึ่งกันและกันเป็นเครือข่าย สิ่งต่างๆข้างต้นที่กล่าวมานั้นเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการบริหารงานวิชาการเป็นไปในทิศทางที่ดี ทั้งนี้การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีผู้บริหารที่มีสมรรถนะในการบริหารงานที่เป็นเลิศด้วย ประกอบกับบุคลากรในสถานศึกษานั้นๆเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในด้านการงานวิชาการ มีประสบการณ์ในการทำงาน จึงส่งผลต่อความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โดยเฉพาะภายใต้การบริหารเป็นใช้โรงเรียนเป็นฐานซึ่งโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตสตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 มีการบริหารงานในลักษณะดังกล่าว สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชีระพงศ์ แสนคำ (2554, หน้า 53) ศึกษาการ

บริหารวิชาการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ของโรงเรียนในอำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม พบว่าโดยภาพรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พูลทิพย์ พันธูอน (2556, หน้า 95) ศึกษาสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม พบว่าบุคลากรทางการศึกษาที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองนครพนมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้วิจัยอภิปรายได้ดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาของท่านมีการจัดทำ จัดซื้อ จัดหาสื่อต่างๆ ที่มีอยู่ในท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ ทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 มีทำเลที่ตั้งใกล้กับแหล่งเทคโนโลยีต่างๆ ที่ทันสมัย ไม่ว่าจะเป็นมหาวิทยาลัยต่างๆ สถาบันที่สนับสนุนการศึกษา นิคมอุตสาหกรรม อีกทั้งมีความหลากหลายทางประชากรซึ่งเป็นแหล่งวัฒนธรรมสำหรับการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี มีการจัดหาหรือจัดซื้อสื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ตามเทคโนโลยีที่ออกมาใหม่ ซึ่งกลายเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมिति โพธิ์เจริญ (2553, บทคัดย่อ) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการบริการสื่อการศึกษาสำนักเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตบางนา พบว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการบริการสื่อการศึกษา ด้านต่างๆ ส่วนมากอยู่ในระดับมาก จันทรา บัณฑิต (2558, หน้า 55) ศึกษาบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา ในอำเภอตาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 7 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาของท่านมีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับแหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 มีการดำเนินงานต่างๆ โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการ สอดคล้องกับหลักสูตรท้องถิ่นซึ่งมีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนช่วยในการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน มีการนำนักเรียนร่วมงานต่างๆ ของชุมชน เช่น ที่ตั้งของแต่ละโรงเรียนใกล้กับวัด ซึ่งถ้ามีงานประเพณีต่างๆ ทางโรงเรียนก็จะนำนักเรียนร่วมด้วยช่วยงานทำให้สามารถเรียนรู้ระหว่างชุมชน เกิดเครือข่ายการสร้างองค์ความรู้ร่วมกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ ลอยลม (2550, บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอหนองม่วงไข่ จังหวัดแพร่ พบว่า ในด้านการสนับสนุนส่งเสริมและนิเทศติดตามผลของผู้บริหารสถานศึกษาส่วนใหญ่ ส่งเสริมครูผู้สอนโดยการจัดหาเอกสารให้นำไปศึกษาแนะนำแหล่ง

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนด้านผู้ถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการสร้างแรงจูงใจ โดยเชิญเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียนและนำคณะครูเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูศักดิ์ วงศ์ตัน กาศ (2557, หน้า 47-49) ศึกษาการพัฒนาวิทยากรภูมิปัญญาท้องถิ่น โรงเรียนราษฎร์พัฒนา อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย พบว่า การพัฒนาวิทยากรภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการสอน ด้านการสอน และด้านบุคลิกภาพ โรงเรียนราษฎร์พัฒนา อำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

1.3 ด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาของท่านนิเทศติดตามการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนทุกภาคเรียน ทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 มีการดำเนินการด้านการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนด มีการจัดโครงการต่างๆที่ช่วยแก้ไขปัญหาและยกระดับผลการเรียน มีการใช้ข้อสอบวัดผลร่วมกันทำให้สามารถวิเคราะห์และประเมินความรู้ความสามารถได้ค่อนข้างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งผู้บริหารส่งเสริมสนับสนุนครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง สอดคล้องกับงานวิจัยของ มงคล คำรินทร์ (2553, หน้า 102) ได้ศึกษาการพัฒนาบุคลากรด้านการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โรงเรียนบ้านทุ่งใหญ่โพธิ์ชัย อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี พบว่า การดำเนินการโดยใช้กลยุทธ์การนิเทศ คณะนิเทศซึ่งประกอบด้วยผู้ศึกษาค้นคว้า และครูวิชาการ โรงเรียน ปรากฏว่าผู้ร่วมศึกษาค้นคว้าส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในหลักการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงเป็นอย่างดี ซึ่งเปรียบเทียบกับได้กับระดับมากนั่นเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ก่อเกียรติ ฐานวิเศษ (2553, หน้า 73) ได้ทำการศึกษการประเมินประสิทธิภาพงานการวัดและประเมินผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิเขต 1 พบว่า ผู้บริหารประเมินตัดสินระดับคุณภาพงานวัดและประเมินผลของสถานศึกษาในด้านการสนับสนุนการดำเนินงานการวัดและประเมินผลโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาของท่านจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับครูและบุคลากรในสถานศึกษาทุกคน และสถานศึกษาของท่านสนับสนุนให้ครูนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 มีการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีการทำวิจัยในชั้นเรียนทุกภาคเรียนหรือทุกปีการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ จริญญา สุขเสรี (2553, หน้า 67) ได้ทำการศึกษการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 2 พบว่า การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

พัชวิษฐ์ โสียงกุล (2554, หน้า 89) ได้ทำการศึกษาบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 1 พบว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาของท่านมีการส่งเสริมสุขภาพอนามัย และความปลอดภัยของผู้เรียน ทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนต่างๆในกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช ต่างมีแผนการพัฒนาสถานศึกษาของตนที่มีประสิทธิภาพ ที่สำคัญมีการส่งเสริมและจัดสร้างแหล่งเรียนรู้เพิ่มมากมาย มีการส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพฑูรย์ นามสาย (2551, หน้า 61) ได้ทำการศึกษาการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ พบว่า ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ มีการดำเนินงานในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวง สุวรรณเกิดผล (2553, หน้า 50) ได้ทำการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการตามแนวปฏิรูปการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเขียงเขต 2 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการตามแนวปฏิรูปการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.6 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาของท่านวางแผนนิเทศภายในสถานศึกษาด้านการสอนและนำผลการนิเทศไปปรับปรุงงานในสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องจาก โรงเรียนต่างๆในกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช มีการนิเทศภายในโรงเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน โดยดำเนินการอย่างเป็นระบบ มีการอบรมพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถด้านการนิเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสี่ยม ไซธิรักษ์ (2551, หน้า 71) ได้ทำการศึกษาการนิเทศภายในของโรงเรียนบ้านหนองบัว อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายเขต 4 พบว่า ความพึงพอใจของรูปแบบการนิเทศภายใน ที่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียนบ้านหนองบัวในการรับการนิเทศภายใน มีอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงเพชร ใจทน (2552, หน้า 53) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กในอำเภอยางชุมน้อย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษเขต 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยของการบริหารงานด้านการนิเทศภายใน ข้อส่งเสริมการนิเทศการสอนระหว่างครูผู้สอนเพื่อเสนอแนะซึ่งกันและกัน อยู่ในระดับ มาก

1.7 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาของท่านจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษาและดำเนินงานตามแผน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กอบกุล พรหมทอง (2550, หน้า 66) ได้ทำการศึกษาการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษา ; กรณีศึกษาโรงเรียนจตุรนต์รณการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่เขต 2 พบว่า ระดับสภาพการปฏิบัติงานของครูผู้สอนในด้าน

สภาพการดำเนินงานการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ร่วมกับหลักสูตร อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา วงษาเนา (2552, หน้า 88) ได้ทำการศึกษาประสิทธิผลในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม พบว่า ด้านการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา ทั้งโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

1.8 ด้านการประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาของท่านมีการจัดระบบประกันคุณภาพภายใน และมาตรฐานการศึกษา สถานศึกษาของท่านสนับสนุนส่งเสริมให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และมาตรฐานการศึกษาในระดับกลุ่มภายในสถานศึกษา และสถานศึกษาของท่านมีการกำกับติดตามตรวจสอบประเมินผล และรายงานผลการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริยันต์ อินทเจริญสานต์ (2553, หน้า 41) ได้ทำการศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 2 พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนาวุฒิ ส่องแสง (2554, หน้า 102) ได้ทำการศึกษาสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 1 ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา พบว่า ข้าราชการครูมีความคิดเห็นต่อสภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธร เขต 1 ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน จากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ด้านการบริหารการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. จากผลการเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 จำแนกตามเพศ พบว่า โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การพัฒนาระบบการเรียนรู้ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 เพราะบุคลากรของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช มีความคิดเห็นในด้านการบริหารงานวิชาการค่อนข้างใกล้เคียงกันไม่ว่าเพศหญิงหรือชาย เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมในการดำเนินงานในลักษณะทิศทางเดียวกัน แต่จะมีความแตกต่างกันในเรื่องของการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ดังนั้นในภาพรวมไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สอดคล้องงานวิจัยของ วิทยา สิงห์เรือง (2553, หน้า 92) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานีเขต 3 กรณีศึกษาอำเภอพิบูลมังสาหาร ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานีเขต 3 จำแนกตามเพศโดยภาพรวมมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลลดา เงามะจันทร์ (2559, หน้าบทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจต่อการ

บริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารโรงเรียนในเขตอำเภอหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่าความพึงพอใจโดยภาพรวม จำแนกตามเพศไม่แตกต่างกัน

3. จากผลการเปรียบเทียบ ความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 4 จำแนกตาม ระดับการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน เพราะบุคลากรของโรงเรียนกลุ่มสห วิทยาเขตสัตตบงกช มีความคิดเห็นในด้านการบริหารงานวิชาการค่อนข้างใกล้เคียงกันไม่ว่าระดับ การศึกษาใด เนื่องจากมีสภาพแวดล้อมในการดำเนินงานในลักษณะทิศทางเดียวกัน ดังนั้นในภาพรวม ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ สอดคล้องงานวิจัยของ ภิญญาพัชญ์ ปลาแก้ทอง (2560, หน้า บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาใน อำเภอขลุง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษา ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอขลุง สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิการ์ ดาวธง (2553, หน้า 50) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มี ความพึงพอใจด้านการบริหารงานวิชาการ ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกชควรปรับปรุง หลักสูตรสถานศึกษาให้มีความสอดคล้อง ทันสมัย โดยจะต้องใช้จำนวนครั้งให้มีความถี่มากขึ้นในการ ปรับปรุงและ
2. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ควรมีกิจกรรมร่วมกันระหว่างครูผู้สอนในสาขาวิชาต่างๆ ตลอดจนโรงเรียนต่างๆในกลุ่ม ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ระดมความคิดและแก้ไขปัญหาาร่วมกันในด้านการ จัดการเรียนการสอน
3. ด้านการวัด ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน ควรมีระบบการวัดและประเมินผล ของครูที่ทันสมัยโดยการอบรมให้ความรู้กับบุคลากร ให้บุคลากรได้ปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพสามารถ นำข้อมูลต่างๆ มาทำเป็นสารสนเทศเพื่อใช้ประโยชน์จากข้อมูลต่อไปได้
4. ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขต สัตตบงกชควรมีการประชาสัมพันธ์ผลการปฏิบัติงานของโรงเรียนให้ข้อมูลสารสนเทศแบบชัดเจน กระชับ เข้าใจง่ายเพื่อให้สารสนเทศเหล่านั้น ถึงแหล่งที่ต้องการสื่อไปให้ถึง

5. ด้านการพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยี โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกชควรใช้สื่อและเทคโนโลยีที่มีให้คุ้มค่าให้มากที่สุดและใช้อย่างต่อเนื่อง รวมถึงการสนับสนุนส่งเสริมให้มีการผลิตสื่อและเทคโนโลยีใหม่ๆให้เกิดขึ้น

6. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ควรปรับทุกสถานที่และทุกสิ่งแวดล้อมให้เป็นแหล่งเรียนรู้และใช้แหล่งเรียนรู้ร่วมกัน

7. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ควรใช้ผลการวิจัยต่างๆ ที่บุคลากรได้ทำวิจัยแล้ว มาพัฒนาปรับปรุงการศึกษา จะได้มีความต่อเนื่องในการจัดการความรู้และแนวทางการแก้ไขปัญหาต่อไป

8. ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ควรมีการจัดทำทะเบียนการส่งเสริมความร่วมมือต่างๆระหว่างโรงเรียนกับชุมชน และมีการส่งเสริมต่อเนื่องให้เป็นระบบที่ยั่งยืนเข้มแข็งต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามอายุ ขนาดโรงเรียนที่ปฏิบัติงาน หรือประสบการณ์ในการทำงานของบุคลากร เพื่อนำมาเปรียบเทียบความแตกต่างต่อความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาของโรงเรียน

3. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยรูปแบบอื่น เช่น แบบสมภาษณ์ แบบสำรวจ ซึ่งเป็นการสื่อสารสองทางทำให้ผู้วิจัยเข้าใจและตีความข้อมูลได้ง่ายขึ้นและได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ

4. ควรมีการศึกษาค้นคว้าเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับเรื่องความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตสัตตบงกช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 เพื่อเจาะลึกถึงสาเหตุ การแก้ไขปัญหา และปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

เอกสารอ้างอิง

- กรณีการ์ ดาวธง. (2553). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2. งานนิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต:
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)
2545. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพรักหวานกราฟฟิค จำกัด.
- ก่อเกียรติ ฐานวิเศษ. (2553). การประเมินประสิทธิภาพงานการวัดและประเมินผลของ โรงเรียนในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิเขต 1. วิทยานิพนธ์ ศึกษาสาตรมหาบัณฑิต:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- กอบกุล พรหมทอง. (2550). การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอนตามหลักสูตร
สถานศึกษา : กรณีศึกษาโรงเรียนจตุรนต์รณการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่
เขต 2. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.
- จรรย์ สุขเสรี. (2553). การส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษานครราชสีมาเขต 2. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครราชสีมา.
- จันทรา ปัจจัยโกลา. (2558). การศึกษาบทบาทผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมเทคโนโลยี
สารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา ในอำเภอดาพระยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเขต 7. วิทยานิพนธ์ การศึกษมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชลลดา เงามจันทร์. (2559). ความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในเขต
อำเภอหนองใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรีเขต 1. งานนิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชูศักดิ์ วงศ์ตันกาศ. (2557). การพัฒนาวิทยาการภูมิปัญญาท้องถิ่น โรงเรียนราษฎร์พัฒนา อำเภอแม่ฟ้า
หลวง จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ดวง สุวรรณเกิดผล. (2553). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการตามแนวปฏิรูปการศึกษาของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2. วิทยานิพนธ์ ครุสา
สตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- ทรงเพชร ใจทน. (2552). การบริหารวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กในอำเภอดาพระยา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงรายเขต 2. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงราย.
- ธนาวุฒิ ส่องแสง. (2554). สภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายโสธรเขต 1 ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากสำนักงานรับรอง

มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ธีรพล จ้านนิจ. (2548). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนครพนม.

ธีระพงศ์ แสนคำ. (2554). การบริหารวิชาการ โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ของ โรงเรียนในอำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม. การศึกษาอิสระ ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยนครพนม.

พัชวิษฐ์ โสຍากุล. (2554). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลยเขต 1. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

พูลทิพย์ พันธออน. (2556). สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษาสังกัดเทศบาลเมืองนครพนม. การศึกษาอิสระ ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยนครพนม.

ไพฑูรย์ นามสาย. (2551). การศึกษาการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการบริหารงานวิชาการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

ภิญญาพัชญ์ ปลายัดทอง. (2560). ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอลำทะเมนชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต 2. การศึกษาอิสระ: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

มงคล คำรินทร์. (2553). การพัฒนาบุคลากรด้านการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โรงเรียนบ้านทุ่งใหญ่โพธิ์ชัย อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วลัดดา คำจุมพล. (2551). การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารงานด้านวิชาการของโรงเรียนสาครวิทยวิทยา จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.

วิทยา วงษาเนา. (2552). ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

วิทยา สิงห์เรือง. (2553). ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานีเขต 3 กรณีศึกษาอำเภอนิคมพัฒนา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

สมพงษ์ ลอยลม. (2550). การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ของโรงเรียน
ประถมศึกษา อำเภอนองม่วงไข จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต:
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

สมิทธิ โพธิ์เจริญ. (2553). ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการบริหารสื่อการศึกษา สำนักเทคโนโลยี
การศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง วิทยาเขตบางนา. การศึกษาอิสระ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
สุริยันต์ อินทเจริญสานต์. (2553). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยาเขต 2. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราช
ภัฏเชียงราย.

เสงี่ยม โชติรักษ์. (2551). การนิเทศภายในของโรงเรียนบ้านหนองบัว อำเภอเมือง สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาเชียงรายเขต 4. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.